Dosarul nr. 2-451/2022
PIGD: 2-22107034-15-2-25072022

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

27 septembrie 2024 orașul Cantemir

Judecătoria Cahul, sediul Cantemir
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător Victoria Bogomolova
Grefier Maria Handuca

În absența: reclamantului Ciobanu Alexandru, reprezentantului, avocat Adrian Grosu, pârâtului Iosif Manole, legal citați,-

examinând în şedinţă de judecată publică, în procedura contencioasă, cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Ciobanu Alexandru împotriva lui Iosif Manole cu privire nulitatea actului, returnarea sumei,-

c o n s t a t ă:

Argumentele reclamantului expuse în cererea de chemare în judecată.

La data de 25 iulie 2022, avocatul Adrian Grosu, în interesele reclamantului Ciobanu Anatolie a înaintat în cadrul Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir cererea de chemare în judecată împotriva lui Iosif Manole cu privire nulitatea actului, returnarea sumei.

În motivarea cererii de chemare în judecată, avocatul Adrian Grosu, în interesele reclamantului Ciobanu Anatolie a invocat că, la 02.02.2022, Iosif Manole, în calitate de pretins reprezentant a cet. Fana Constantin şi Fana Ana, a întocmit şi semnat un înscris olograf (recipisă) eliberat reclamantului Ciobanu Anatolie, potrivit căruia se constată următoarele: *„Prin prezenta, eu, Manole Iosif, CNP: *****, confirm faptul că astăzi 02.02.2022, am primit suma de 1000 (una mie) euro în calitate de arvună de la cet. Ciobanu Alexandru, CNP: ***** pentru vânzarea *****, care aparţine cet. Fana Constantin şi Fana Ana. Preţul total al ***** constituie suma de 90 000 (nouăzeci mii) euro, stabilit de comun acord de către vânzători şi cumpărător, eu fiind reprezentantul vânzătorilor pentru a încasa arvuna de 1000 euro. Contractul de vânzare-cumpărare se va semna în biroul notarului în termen de 30 zile*".

Susţine că, ţinând cont de faptul că, la data semnării recipisei, pârâtul nu a prezentat dovada împuternicirilor de reprezentare a proprietarilor (recipisa fiind semnată în lipsa împuternicirilor), precum şi din considerentul că, tranzacţia nu a fost realizată în termenul stabilit în recipisă, la 08.04.2022, Ciobanu Alexandru reprezentant de avocatul Adrian Grosu, a înaintat în adresa lui Iosif Manole o cerere prealabilă în care a solicitat/indicat următoarele: *„...sunteţi somat în mod oficial să restituiţi dlui Ciobanu Alexandru în termen de 7 (şapte) zile de la recepţionarea prezentei cereri, suma de 1 000 (una mie) euro.*", *„...având în vedere faptul că Dvs. aţi*

acţionat în lipsa împuternicirilor necesare, Vă aducem la cunoştinţă despre renunţarea din partea dlui Ciobanu Alexandru la actul juridic obiect al recipisei”.

Relatează că, cererea prealabilă nominalizată a fost expediată la adresa de domiciliu a pârâtului furnizată de Agenţia Servicii Publice, prin scrisoarea nr. 02-2-3295 din 29.03.2022: *****, *****, cu aviz poştal recomandat nr. DS8000192744AR, însă a fost returnată cu menţiunea „*Plecat*”.

Cu referire la nulitatea recipisei, subliniază instanţei de judecată că, din conţinutul recipisei încheiate la 02.02.2022, se desprinde că părţile au convenit cu privire la încheierea unui contract de vânzare-cumpărare a unui bun imobil, indicând obiectul contractului şi preţul acestuia. Astfel, susţine că, operaţiunea juridică cuprinsă de intenţia părţilor în conţinutul recipisei din 02.02.2022 a fost perfectarea unui antecontract, ce are ca obiect vânzarea-cumpărarea unui bun imobil la un preţ cert, invocând prevederile art. 999 alin. (1) şi (2) şi a art. 954 Cod civil, susţine că, iarăşi sancţionează cu nulitate absolută actele juridice care constituie arvuna în calitate de mijloc de executare a obligaţiei ce derivă din operaţiunea juridică de vânzare-cumpărare a unui bun imobil.

Cât priveşte cerinţele de formă care urmează a fi respectate la perfectarea unui antecontract ce are ca obiect vânzarea unui bun imobil, Codul civil conţine norme plane şi explice, invocând astfel prevederile art. 323 lit. a) şi art. 324 alin. (1) precum şi art. 327 alin. (1) din Codul civil, astfel, indicând că, în lumina celor prezentate nu rămân dubii asupra faptului că, din perspectiva calificării juridice a raportului juridic, recipisa din 02.02.2022, reprezintă un veritabil antecontract de vânzare-cumpărare a bunului imobil, care nu a fost autentificat notarial, necătând la faptul că, Legea sancţionează cu nulitate absolută, actele juridice care au ca obiect vânzarea-cumpărarea unor bunuri imobile neautentificate notarial, pârâtul nu a ţinut cont de faptul dat, considerent din care, recipisa din 02.02.2022 este lovită de nulitate absolută.

Cu referire la modalitatea de recunoaştere a nulităţii, şi invocând prevederile art. 328 alin. (1) şi (2) Cod civil, precum şi pornind de la circumstanţele expuse şi normele citate, solicită instanţei de judecată constatarea nulităţii absolute a recipisei din 02.02.2022 întocmită de Iosif Manole şi Ciobanu Alexandru.

Cu referire la modalitatea de recuperare a sumelor aferente unui act juridic nul, în lumina celor prezentate la compartimentul anterior, Ciobanu Alexandru este îndreptăţit să-şi recupereze suma care a fost transmisă pârâtului, invocând astfel prevederile art. 331 alin. (1), (5) Cod civil.

Cu referire la îmbogăţirea nejustificată şi returnarea sumei, invocă prevederile art. 10, 11 şi art. 1979 alin. (1) Cod civil, constată că pâtâtul Iosif Manole deţine banii transferaţi în afara unui temei legal sau contractual, la caz, pârâtul Iosif Manole a obţinut o îmbogăţire nejustificată în mărime de 1 000 (una mie) euro, prin majorarea patrimoniului său şi diminuarea patrimoniului reclamantului Ciobanu Alexandru, astfel, având în vedere cele prezentate supra, consideră întemeiată pretenţia cu privire la dispunerea încasării sumei de 1 000 (una mie) euro din contul pârâtului Iosif Manole, în beneficiul reclamantului Ciobanu Alexandru, cu titlu de restituire a îmbogăţirii nejustificate.

Cu referire la încasarea cheltuielilor de judecată, şi făcând trimitere la prevederile art. 82, 90 lit. i), art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, relatează că, conform ratei de schimb a Băncii Naţionale a Moldovei pentru 21.07.2022, 1 euro = 19, 6924 lei, aşadar, reieşind din cuantumul valorii acţiunii, a fost achitată taxa de stat în mărime de 3%, ceea ce constituie suma de 590, 77 (cinci sute nouăzeci, 77) lei, astfel, susţine că, la depunerea cererii de chemare în judecată, reclamantul a suportat cheltuieli de judecată, sub forma taxei de stat, în mărime de (3%) - 590, 77 (cinci sute nouăzeci, 77) lei, precum şi taxa de stat pentru identificarea domiciliului pârâtului, în mărime de 131, 20 (una sută treizeci şi unu, 20) lei.

Solicită instanţei de judecată, a admite cererea de chemare în judecată, a constata nulitatea absolută a recipisei din 02.02.2022 eliberată de Iosif Manole, IDNP: *****, lui Ciobanu Alexandru, IDNP: *****, a încasa din contul lui Iosif Manole, IDNP: *****, în beneficiul lui Ciobanu Alexandru, IDNP: *****, suma de 1 000 (una mie) euro, cu titlu de restituire a îmbogăţirii nejustificate, conform cursului oficial al BNM, la data executării hotărârii, a încasa din contul lui Iosif Manole, IDNP: *****, în beneficiul lui Ciobanu Alexandru, IDNP: *****, cheltuielile de judecată, compuse din taxa de stat, în mărime de 590, 77 (cinci sute nouăzeci, 77) lei, taxa de stat pentru identificarea domiciliului pârâtului, în mărime de 131, 20 (una sută douăzeci şi unu, 20) lei, precum şi a examina cauza în lipsa reclamantului sau a reprezentantului reclamantului, în ipoteza absenţei de la şedinţa de judecată.

La data de 07 noiembrie 2022, avocatul Adrian Grosu, în interesele reclamantului Ciobanu Anatolie a înaintat în cadrul Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir cererea prin care a prezentat spre anexare instanţei de judecată, copia Ziarului Dreptul nr, 40 din 28.10.2022, unde a fost inclusă citaţia publică a pârâtului Manole Iosif, invocând că pentru publicarea citaţiei publice, reclamantul a suportat cheltuieli de judecată suplimentare, în mărime de 100 (una sută) lei, dovada cărui fapta fost anexat, astfel, a solicitat a admite cererea de chemare în judecată, a constata nulitatea absolută a recipisei din 02.02.2022 eliberată de Iosif Manole, IDNP: *****, lui Ciobanu Alexandru, IDNP: *****, a încasa din contul lui Iosif Manole, IDNP: *****, în beneficiul lui Ciobanu Alexandru, IDNP: *****, suma de 1 000 (una mie) euro, cu titlu de restituire a îmbogăţirii nejustificate, conform cursului oficial al BNM, la data executării hotărârii, a încasa din contul lui Iosif Manole, IDNP: *****, în beneficiul lui Ciobanu Alexandru, IDNP: *****, cheltuielile de judecată, compuse din taxa de stat, în mărime de 590, 77 (cinci sute nouăzeci, 77) lei, taxa de stat pentru identificarea domiciliului pârâtului, în mărime de 131, 20 (una sută douăzeci şi unu, 20) lei, cheltuieli pentru citare publică în sumă de 100 lei, precum şi a examina cauza în lipsa reclamantului sau a reprezentantului reclamantului, în ipoteza absenţei de la şedinţa de judecată.

Argumentele participanților la proces.

Reclamantul Ciobanu Alexandru cât și reprezentantul acestuia, avocatul Grosu Adrian, înştiinţaţi legal despre locul, data şi ora şedinţei, nu s-au prezentat în judecată, fiind informaţi despre necesitatea prezentării acestora în cadrul şedinţei de judecată, nu s-au prezentat în cadrul şedinţelor de judecată fixate, şi nu a comunicat instanţei motivul neprezentării, însă având în vedere faptul că prin cererea de chemare în

judecată au solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, astfel, instanţa de judecată, în temeiul art. 205 şi art. 206 alin. (2) Cod de procedură civilă, a dispus examinarea cauzei în lipsa acestora.

Pârâtul Manole Iosif, înştiinţat legal despre locul, data şi ora şedinţei, nu s-a prezentat în judecată, fiind informat de prezentarea referinţei scrise referitor la pretenţiile reclamantului înaintate, prezentarea probelor care confirmă eventualele obiecţii şi despre efectele neprezentării referinţei şi probelor în termenul respectiv, comunicându-i-se despre termenul de decădere în prezentare şi efectul declarării inadmisibilităţii probelor respective şi examinarea pricinii doar în baza probelor prezentate de partea reclamantă, la cererea de chemare în judecată, nu a recepţionat cererea de chemare în judecată şi anexele acesteia, nu a prezentat referinţă şi nici nu s-a prezentat în cadrul şedinţelor de judecată fixate, şi nu a comunicat instanţei motivul neprezentării, nu a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, mai mult ca atât, acesta fiind citat public şi prin intermediul Ziarului „Dreptului", astfel, instanţa de judecată, în temeiul art. 206 alin. (3) Cod de procedură civilă, a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Aprecierea instanţei de judecată.

Examinând materialele prezentate şi studiind materialele dosarului, instanţa de judecată consideră necesar de a respinge ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de Ciobanu Alexandru împotriva lui Iosif Manole cu privire nulitatea actului, returnarea sumei, din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 118 alin. (1)-(3) Cod de procedură civilă, *Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.*

Din textul art. 121 Cod de procedură civilă, rezultă că, *Instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.*

Potrivit art. 130 alin. (1)-(2) Cod de procedură civilă, *Instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege şi nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor.*

Conform art. 239 Cod de procedură civilă, *Hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărîrea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.*

Conform art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă, *La deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.*

Potrivit art. 241 alin. (1) Cod de procedură civilă, prevede expres că, *Instanţa judecătorească adoptă hotărîrea în numele legii.*

Iar potrivit art. 241 alin. (5) Cod de procedură civilă, indică că, *În motivare se indică: circumstanţele cauzei, constatate de instanţă, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanţe, argumentele invocate de instanţă la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanţa.*

Instanţa denotă că hotărârea judecătorească trebuie să corespundă tuturor normele de drept, să fie clară, înţeleasă de părţile implicate în litigiu şi să răspundă în mod sigur şi expres la toate cererile şi obiecţiile formulate de reclamant şi pârât (Principiul nr. 6 al Recomandării nr. R (84) 5 privind principiile de procedură civilă menite pentru ameliorarea funcţionării justiţiei, adoptate de Comitetul Miniştrilor al Consiliului Europei la 28.02.1984).

În sensul art. 6 §1 din Convenţia Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, instanţele de judecată trebuie să indice cu suficientă claritate motivele pe care-şi întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale, să precizeze noţiunile, ce implică o apreciere a faptelor supuse judecării. De asemenea, noţiunea de proces echitabil impune ca instanţa de judecată să nu-şi motiveze doar sumar hotărârea sa, ci să examineze efectiv problemele esenţiale care-i sunt supuse aprecierii şi să nu se mulţumească de a proba pur şi simplu concluziile uneia dintre părţi. Se accentuează că, dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 din Convenţia Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, prezumă dreptul la o hotărâre şi decizie motivată. Motivarea este o parte a hotărârii în care instanţa judecătorească în mod obligatoriu îşi expune concluziile formulate în privinţa cauzei diferite spre soluţionare.

Conform unei jurisprudenţe constante degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, pronunţarea de către instanţele judecătoreşti a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanţiile dreptului fundamental la un proces echitabil şi acesta presupune obligaţiunea instanţei judecătoreşti de a se pronunţa în hotărâri asupra tuturor cerinţelor 10 acţiunii, precum şi argumentelor invocate de către părţi întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora (speţa Garcia Ruiz contra Spaniei, hotărârea din 21 ianuarie 1999).

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat în repetate rânduri necesitatea motivării hotărârilor judecătoreşti, unde funcţia unei decizii motivate este să demonstreze părţilor că ele au fost auzite. Dreptul de a fi auzit include nu doar posibilitatea de a aduce argumente instanţei, dar, de asemenea, obligaţia corespunzătoare a instanţei de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse (speţa Fomin contra Moldovei, hotărârea din 11 octombrie 2011).

În cadrul examinării cauzei, cu certitudine s-a constat existenţa unei recipise din 02.02.2022 cuconţinutul: „*Prin prezenta, eu, Manole Iosif, CNP: *****, confirm faptul că astăzi 02.02.2022, am primit suma de 1000 (una mie) euro în calitate de arvună de la cet. Ciobanu Alexandru, CNP: ***** pentru vânzarea *****, care aparţine cet. Fana Constantin şi Fana Ana. Preţul total al ***** constituie suma de 90 000 (nouăzeci mii) euro, stabilit de comun acord de către vânzători şi cumpărător, eu fiind reprezentantul vânzătorilor pentru a încasa arvuna de 1000 euro. Contractul de vânzare-cumpărare se va semna în biroul notarului în termen de 30 zile*” (f. d. 14).

Totodată, din conţinutul materialelor anexate, se constată şi faptul că, la 08.04.2022, Ciobanu Alexandru reprezentant de avocatul Adrian Grosu, a înaintat în adresa lui Iosif Manole o cerere prealabilă în care a solicitat restituirea în termen de 7 (şapte) zile de la recepţionarea cereri a sumei de 1 000 (una mie) euro.

Relatează că, cererea prealabilă nominalizată a fost expediată la adresa de domiciliu a pârâtului furnizată de Agenţia Servicii Publice, prin scrisoarea nr. 02-2-3295 din 29.03.2022: *****, *****, cu aviz poştal recomandat nr. DS8000192744AR, însă a fost returnată cu menţiunea „Plecat”.

Astfel, reprezentantul reclamantului afirmă că părţile au încheiat un antecontract în scopul încheierii pe viitor a contractului de vânzare-cumpărare a *****, amplasat pe str. Testimițeanu 37, prin care reclamantul Ciobanu Anatolie a transmis pârâtului Manole Iosif suma de 1 000 (una mie) euro cu titlu de avans.

Potrivit prevederilor art. 999 alin. (1)-(4) Cod civil, *Antecontractul este contractul prin care o parte (promitent) se obligă faţă de cealaltă parte (beneficiar) să încheie în viitor un alt contract (contract definitiv)* ***la cererea beneficiarului****. Această obligaţie poate fi asumată şi de către ambele părţi. Antecontractul trebuie să prevadă clauzele esenţiale ale contractului definitiv şi să fie încheiat în forma cerută de lege pentru contractul definitiv, sub aceeaşi sancţiune. Partea contractantă care are doar calitatea de beneficiar nu poate fi obligată la încheierea contractului definitiv şi nici nu poartă răspundere pentru că a ales să nu-l încheie. Sumele plătite şi alte prestaţii executate în temeiul antecontractului se prezumă a fi un avans în contul prestaţiilor care vor fi datorate prin contractul definitiv. Cu toate acestea, chiar dacă bunul deja s-a predat, dreptul de proprietate ori alt drept real asupra acestuia nu se poate dobîndi decît în temeiul contractului definitiv*.

Potrivit recipisei (f. d. 14), aceasta a fost încheiată la data de 02 februarie 2022, fiind stipulat termenul de 30 (treizeci) de zile pentru a încheia contractul de vânzare-cumpărare, iar potrivit interpelării avocatului Adrian Grosu în adresa Departamentului acte de identitate, cetăţenie şi evidenţă a persoanelor (f. d. 15), se atestă că acesta la data de 22 februarie 2022, a solicitat Agenţiei Servicii Publice de a oferi informaţii cu privire la pârâtul Manole Iosif, ceea ce denotă că, reclamantul Ciobanu Alexandru nu a aşteptat nici cele 30 (treizeci) de zile acordate pârâtului pentru a încheia contractul de vânzare-cumpărare.

La fel, din prevederile sus menţionate, şi având în vedere că recipisa atestă forma unui antecontract, pentru a încheia pe viitor un alt contract (contractul definitiv) - în cazul speţei un contract de vânzare-cumpărare a unui bun imobil, beneficiarul, la caz reclamantul Ciobanu Alexandru urma să solicite printr-o cerere promitentului, la caz pârâtului Manole Iosif.

Cu referire la celelalte argumente invocate de către reprezentantul reclamantului, avocatului Adrian Grosu, instanţa de judecată le va reţine ca fiind declarative, nefiind confirmate şi probate prin careva probe. Totodată aşa cum rezultă din actul contestat, cet. Manole Iosif s-a prezentat în cadrul relaţiilor juridice menţionate în calitate de reprezentant al proprietarilor apartamentului şi nu ca proprietar el însuşi.

Având în vedere cele enunţate, examinând cauza civilă s-a constatat cu certitudine că cererea de chemare în judecată înaintată de Ciobanu Alexandru împotriva lui Iosif Manole cu privire nulitatea actului, returnarea sumei, este neîntemeiată, deoarece nu au fost prezentate careva probe concludente şi pertinente privind declararea nulă a

recipisei din 02 februarie 2022 şi că a fost încheiată sub imperiul comportamentului dolosiv şi viclean al pârâtului Manole Iosif.

Potrivit înscrierilor olografe prezentate, având în vedere, caracterul evaziv al pretenţiilor înaintate de reprezentantului reclamantului în ordinea art. 118, 122, 130 Cod de procedură civilă, instanţa de judecată atestă existenţa unor discrepanţe fundamentale, considerent din care instanţa de judecată conchide de a respinge acţiunea înaintată.

Instanţa de judecată notează, că în accepţiunea prevederilor art. 117 alin. (1) şi art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa de judecată îşi formează convingerea cu privire la litigiul dedus judecăţii, doar în baza probelor (dovezilor) administrate. Neprezentarea probelor sau administrarea defectuoasă a acestora constituie temei de respingere a pretenţiei din acţiune.

Astfel, în contextul constatărilor expuse supra, instanţa de judecată constată că reclamantul nu a demonstrat temeinicia pretenţiilor sale, urmare a cărui fapt lipseşte temeiul legal de a admite pretenţiilor invocate.

Referitor la pretenţia privind încasarea cheltuielilor de judecată judecătorul reţine următoarele.

În conformitate cu art. 82 Cod de procedură civilă, *cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a cauzei.*

În conformitate cu art. 83 alin.(1) Cod de procedură civilă, t*axa de stat reprezintă o sumă care se percepe, în temeiul legii, de către instanţa judecătorească în beneficiul statului de la persoanele ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a cauzei civile sau cărora şi se eliberează copii de pe documente din dosar*.

Potrivit art. 94 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Din considerentele că acţiunea a fost respinsă, instanţa de judecată, reieşind din art. 94 alin.(1) Cod de procedură civilă, conchide de a respinge şi pretenţiile privind compensarea cheltuielilor judiciare.

În conformitate cu 238-241 şi art. 362 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa de judecată,-

h o t ă r ă ş t e:

Cererea de chemare în judecată înaintată de Ciobanu Alexandru împotriva lui Iosif Manole cu privire nulitatea actului, returnarea sumei, *se respinge ca fiind neîntemeiată*.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Cahul în termen de 30 zile de la data pronunţării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir.

Președintele ședinței,
Judecător **Victoria BOGOMOLOVA**

Prin Decizia din 11.10.2023 a Consiliului Superior al Magistraturii a fost decis transferul judecătorului Judecătoriei Cahul Victoria Bogomolova începînd cu 01.12.2023 la Judecătoria Chișinău.

Conform art. 236 al.7 CPC, dacă unul dintre judecătorii completului de judecată este în imposibilitatea de a semna hotărîrea integrală, în locul lui semnează preşedintele şedinţei, iar dacă şi acesta este în imposibilitatea de a semna, în locul lui semnează preşedintele instanţei de judecată. În toate cazurile, pe hotărîre va fi menţionată cauza imposibilităţii de a semna.

Notă: Hotărîrea a fost redactată integral la 22.01.2025.

Președintele-interimar
al Judecătoriei Cahul Leonid Turculeț